

истинъ ще познаешь що ще да направи рабъ-тъ ти: И рече Ахусъ Давиду: Заради това ще тя направиъ стражъ на глава-тъ ми за всегда.

3 А ⁶Самуилъ умрѣ, и всичкий Израиль го плака, и погребе го въ Рамѣ градъ-тъ му. И испадилъ бѣ Саулъ отъ мѣсто-то ⁷бѣсовъ-прошатели-тъ и вълшебницы-тъ.

4 И тъ събрахъ ся Филистимци-тъ купно и дойдохъ та расположихъ станъ-тъ си ⁸въ Сунамъ: и събра Саулъ всичкий Израиль, та расположихъ станъ-тъ си ⁹въ Гелвѣ. И когато видѣ Саулъ станъ-тъ на Филистимци-тъ, ¹⁰уплаши ся, и распределъ са създѣ-то му твърдѣ много. И попыта Саулъ Господъ; ¹¹но Господъ не му отговори, нито ¹²чреѣъ сънища, нито ¹³чреѣъ Уримъ-тъ, нито чреѣъ пророци.

7 Тогазъ рече Саулъ на рабы-тъ си: Потърсете ми женѣ ¹⁴бѣсовъ-прошателъ, за да идѫ при неї, и да ѹж попытамъ. И раби-тъ му рекохъ му: Ето, има въ Ендоръ една жена бѣсовъ-прошатела.

8 И прѣличи ся Саулъ, и облѣче други дрехи, и отиде той и двама мажкѣ се него та дойдохъ при женѣ-тъ прѣзъ нощъ: ¹⁵и рече: Почародѣствуваи ми, молѣжъ, чреѣъ бѣсовъ-прошатене, и възведи ми ко-9 гото ти рекжъ. И рече му жена-та: Ето, ты знаешь що направи Саулъ, какъ ¹⁶ис-трѣби бѣсовъ-прошатели-тъ и вълшебницы-тъ отъ мѣсто-то: защо сега вприм-10 чашъ животъ-тъ ми, да мя умртвятъ? И заклѣ ¹⁷и ся Саулъ въ Господа, и рече: Живъ Господъ, нѣма да ти ся случи ни-11 какво зло за това. Тогазъ рече жена-та: Кого да ти възведжъ? И рече: Самуила ми възведи.

12 И когато видѣ жена-та Самуила, извика съ голѣмъ гласъ: и говори жена-та Саулу, и рече: Защо мя излъга ты? и ты си Саулъ. И рече ѹй царь-тъ: Не бой ся; но какво видѣ ты? И рече жена-та Саулу: Богове видѣхъ които излазихъ изъ земѣ-тъ. И рече ѹй: Какъвъ е образъ-тъ му: А тя рече: Единъ старецъ възлази, и е обвигъ ¹⁸съ мантѣй, И позна Саулъ че бѣше Самуилъ, и наведе ся съ лице-то доземи, та ся поклони: И рече Самуилъ Саулу: Защо ми досади ты, и мя направи да възлѣзжъ? И рече Саулъ: ¹⁹Нахождамъ ся въ голѣмо утѣснение; защото Филистимци-тъ ратуватъ противъ мене, а ²⁰Богъ ся отдалечи отъ мене, и ²¹не ми отговаря вече, нито чреѣъ пророци, нито чреѣъ сънища; за това тя повъзникъ да ми обадишъ що да правиъ. Тогазъ рече Са-

муилъ: А защо мя пыташъ, като Господъ ся е отдалечилъ отъ тебе, и ти е станжъ 17 непрѣятелъ? Ето, Господъ си направи, ²²както бѣ говорилъ чреѣъ мене; защото раздѣ Господъ царство-то отъ ржж-тъ ти, и го даде на ближнѣй-тъ ти Давида.

18 ²³Понеже ты ся не покори на гласъ-тъ Господень, нито извирши голѣмъ-тъ неговъ гнѣвъ вързъ Амалика, заради това Господъ ти направи това нѣщо въ тойзи 19 денъ. И ще прѣдаде Господъ Израиля съ тебе въ ржж-тъ на Филистимци-тъ: и утрѣ ты и сънове-тъ ти ще бѫдете съ мене: и станъ-тъ Израилевъ ще прѣдаде Господъ въ ржж-тъ на Филистимци-тъ.

20 Тогазъ падижъ Саулъ тутакес цѣль простиришъ на земѣ-тъ; защото ся много уплаши отъ Самуилови-тѣ думы и сила нѣмаше въ него, понеже не бѣ ялъ хлѣбъ всичкий-тъ денъ, и всичк-тъ нощъ. И дойде жена-та при Саула и видѣ го че бѣше много смутенъ, и рече му: Ето рабата ти послуша гласъ-тъ ти, ²¹турни живоѣ-тъ си въ ржж-тъ си, и покориши ся на твои-тъ думы, които ми ты говори. Сега прочее послушай и ты, молѣжъ, гласъ-тъ на раб-тъ си, и нека турпи малко хлѣбъ прѣдъ тебе: та яждѣ, за да приемешъ силъ, понеже отиваш на путь. Но не ѿѣши, и думаше: Не ѿѣ да ямъ. Раби-тъ му обаче съ женѣ-тъ наедно принудихъ го, та послуша гласъ-тъ имъ: и станъ отъ земѣ-тъ, та сѣдихъ на постелжъ-тъ. А жена-та имаше храненъ юницъ въ кашж-тъ: и побѣзъ, та ѹж закла: и зѣ брашино, та омѣси, и испече отъ него бесквасни пити: И донесе прѣдъ Саула и прѣдъ рабы-тѣ му, та ядохъ. И станжъ та си отидохъ прѣзъ онажи нощъ.

ГЛАВА 29.

1 И ²⁴събрахъ Филистимци-тѣ всички-тѣ си воинства ²⁵въ Афекъ: а Израиляни-тѣ расположихъ станъ-тъ си при изворъ-тъ 2 който е въ Йезраель. И Филистимски-тѣ войводи заминувахъ съсъ стотини и съ тисици: а Давидъ и мажкѣ-тѣ му идѣхъ 3 отидѣ ²⁶съ Ахуса. И рекохъ Филистимски-тѣ началици: Шо ѿѣтъ тукъ тѣзи Евреи? И рече Ахусъ на Филистимски-тѣ началици: Не е ли тойзи Давидъ рабъ-тъ на Саула царя Израилевъ, който быде съ мене ²⁷прѣзъ тѣзи дни, или години? и ²⁸не памѣрихъ въ него никаквъ грѣшикъ отъ както е припадиже ²⁹при мене 4 до тойзи денъ. И негодовахъ противъ не-

⁶ Гл. 25; 1.⁷ Ст. 9. Исх. 22; 18. Лев.

19; 31. 20; 27. Втор. 18;

10, 11.

⁸ Иск. Нав. 19; 18. 4 Пар. 4; 8.⁹ Гл. 31; 1.¹⁰ Иов. 18; 11.¹¹ Гл. 14; 37. Прит. 1; 28.

Плоч. 2; 9.

з Числ. 12; 6.

и Исх. 28; 30. Числ. 27; 21.

Втор. 33; 8.

¹² Илт. 18; 11. 1 Илт. 10; 13.

Иса. 8; 19.

к Ст. 3.

и Гл. 15; 27. 4 Пар. 2; 8, 13.

¹³ Прит. 5; 11, 12, 13, 14; 14.¹⁴ Гл. 18; 12.¹⁵ Ст. 6.¹⁶ Гл. 15; 28.

и Гл. 15; 9. 3 Цар. 20; 42.

1 Илт. 10; 13. Иер. 48; 10.

т Слд. 12; 3. Гл. 19; 5. Иов.

13; 14.

—

а Гл. 28; 1.

б Гл. 4; 1.

в Гл. 28; 1, 2.

г Виж. Гл. 27; 7.

д Дан. 6; 5.